

naavnlig søgt at tilveiebringe denne Besparselse ved at formindste Kadrenes Antal. Den af dem foreslaaede Formindskelse af Kadrenes Antal andrager af de ialt 611,100 Kr. omtrent 421,900 Kr., deri rigtignot iberegnet Musikken, som kun uegentlig kan regnes med til Kadrene, og den for Musikpersonalet tilveiebragte Besparselse beløber sig til 37,300 Kr. eller, naar Alt tages med i Betragtning, hvad der følger af Reduktionen i Musikken, til henimod 50,000 Kr., men paa de egentlige Kadrer vil der dog altid endnu være en Besparselse af 371,000 Kr. En saadan Besparselse, tilveiebragt ved Reduktion af Kadrenes Antal, kan jeg paa ingen Maade anbefale.

Saafner: Efter de store og blodige Krige, som i de sidste 25 Aar have fundet Sted i Europa, havde man Grund til at antage, at der vilde indtræde en roligere Periode, hvor Folkene kunde hengive sig til Fredens Gjerninger, og hvor de betydelige Byrder, Krigsøveten har lagt paa Folkene som personlig Lyngge paa det enkelte Individ og lagt paa Statskassen, kunde blive betydelig reducerede. Naar man imidlertid ser sig omkring, synes disse Forventninger ganske vist ikke at skulle gaa i Opfyldelse. Rafter man Dinene hen paa de store Stater i Europa, se vi dem alle beffæstige med at forstærke og udvide deres Krigsmateriel, jaavel Hærens som Flaaderens, og søge at bringe det i den fortrinligste og bedste Stand. Enhver ny Opfindelse paa Videnskabens og Teknikens Omraade, som kan tjene til at gjøre Krigen endnu mere blodig, endnu mere frygtelig, adopteres med den største Beredvillighed, og store Summer anvendes paa at bringe dem til Udørelse. Gamle Fæstninger se vi blive udbedrede, og nye Fæstninger blive anlagte overalt og forsynede med det fortrinligste og bedste Krigsmateriel, de ere med Henhyn til deres Udrustning satte paa fuldstændig Krigsfod, ja for mangfoldiges Vedkommende ere Magasinerne fyldte med Proviant for Maaneder. Nye Regimenter blive oprettede, og den Procent af Befolkningen, som bliver indtaldt til Tjeneste ved Hærene og Flaaderne, bliver forøget. Uddannelses-tiden se vi ikke noget Sted nedsat, og den bliver anvendt med en utrættelig Flid for at bringe Uddannelsen til det højeste og bedste Standpunkt. Alt dette tyder ikke paa, at man venter, at Fredens gylndne Periode skal indtræde. Ivertimod, Alt tyder hen paa, at man frygter, at store og almindelige Krige ville staa for Døren. Under disse Omstændigheder er der fuld Anledning for de smaa Stater, for de smaa Folk til ikke at lufte Dinene for, hvad Fremtiden muligvis kan bringe. De smaa Staters Stilling i Europa — de ere jo, efter at det tydste Keiserrige er dannet, snart talte — har i dette Aarhundrede aldrig været særdeles tilfredsstillende. Den har været mindre gunstig i den senere Tid, og Alt tyder hen paa, at den kan blive ugunstigere, tviv-

sommere i en nærliggende Fremtid. Jeg tror, at der ofte, selv i roligere Tider, under Fredens Gjerning, gaar en Gysen igjennem disse smaa Folk ved Tanken om, at deres Frihed og deres Selvstændighed kan blive truet, at de kunne blive Offre for Begjærlighed fra store Naboers Side. Disse smaa Folk maa jo tage under nøie Overveelse, hvilken Vej de skulle følge for at bevare deres dyrebaresteklenodie. De kunne og de bør føre et stille og beskedent Liv, som sømmer sig de Smaa i Samsfundene, de bør sørge for, at mægtige Naboer ikke kunne tage Forargelse af dem derved, at der hos dem dannes sig Urnesfæder for statsomvæltende, revolutionære Ideer, de kunne vække deres Naboers Agtelse ved en fornuftig Benyttelse af Friheden, ved en rolig og alvorlig Fremadskriden paa Civilisationens Vej; men de ville ikke kunne opnaa nogen Sikkerhed — endogsaa blot tilnærmelsesvis — for, at de kunne faae Lov til at bestaa, naar de ikke lægge tydelig for Dagen, at det, de ville, er at være frie og selvstændige, at de ikke ville lade sig tage som villieløse Nedstaber paa Slæbetoug af nærliggende Magter, ikke ville lade sig tvinge ind i Kampe, som lidet stemme med deres egne Interesser, og at de fremfor Alt ville beholde deres Frihed og deres Selvstændighed. Det kunne de ikke godtgjøre for de øvrige Medlemmer i Staternes Samsfund uden ved at forstærke deres Forsvar, gjøre det saa stærkt og kraftigt, som det er muligt, som de ere i Stand til efter deres Folkemængde og efter deres finansielle Stikking. Blandt alle de smaa Stater er Danmark vel en af de mindste, og det er ikke i det lykkelige Tilfælde at kunne sige, at det ved sin Beliggenhed er udsat for færre Farer. Ivertimod, det Mobsatte er netop Tilfældet. Danmarks geografiske Beliggenhed gjør, at det er udsat for Angreb, for Overfald fra andre Sider. Der er saaledes for Danmark fuld saa stor Opfordring som for nogen anden af de smaa Stater til at stænke sit Forsvarsvæsen en ubelt Opmærksomhed, at stræbe efter at bringe det i en saa fortrinlig Stand som muligt, og naar det Gode, som skal opnaas derved, er saa stort som det, jeg tidligere har paapeget, forekommer det mig, at der ikke kan være Spørgsmaal om, hvorvidt Gjennemførelsen af et Lovforslag som det, der her foreligger, vil medføre en forøget Udgift af nogle Hundrede Tusinde, eller en Million eller selv af halvanden Million Kroner. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Krigsminister i, hvad han udtalte, at faar man kun et middelmaaigt Børn for 8 Millioner Kroner, er det slet anvendte Penge; saa meget hellere tage, hvad der vil komme, og ikke Noget, som kunde tjene til at skabe et Børn, som i Farens Stund ikke vil kunne opfylde sin Bestemmelse. Det er saaledes mit Haab, at det skal endelig lykkes at føre igjennem i den danske Repræsentation et Forslag til en Hærens Ordning, om hvilken